

Jubileum milosrdenstva – Pôstne obdobie 2016

Caritas Christi urget nos

Deň duchovnej obnovy pre tých, ktorí sú zapojení do charitatívnej služby Cirkvi

Zostavila Pápežská rada *cor unum*

Jubileum je príležitosťou na to, aby sme sa stretli s Bohom, a tak lepšie slúžili svojim bratom a sestrám. Stretnúť sa s Božím milosrdenstvom znamená stať sa milosrdným voči našim bratom a sestrám, prostredníctvom skutkov telesného a duchovného milosrdenstva. To nám pomôže všimnúť si duchovné zosvetštenie prítomné v Cirkvi a bojovať proti nemu, k čomu nás už veľakrát vyzval Svätý Otec František.

Aby sme mohli zakúsiť milosť jubilea všade tam, kde uskutočňujeme svoju službu, poveril pápež František Pápežskú radu *cor unum*, ktorá má na celosvetovej úrovni na starosti charitatívnu službu Cirkvi, aby v rámci pôstneho obdobia pripravila deň duchovnej obnovy na tému *Caritas Christi urget nos* pre tých, ktorí pracujú v rôznych formách charitatívnej činnosti Cirkvi.

Tento deň sa má sláviť na miestnej úrovni, pokiaľ možno, v rámci jednotlivých skupín, pretože je želaním Svätého Otca, aby sa jubileum slávilo predovšetkým *in loco*. Nebol stanovený konkrétny deň ani dátum pre celú všeobecnú Cirkev, aby ho každá charitatívna organizácia, skupina, či inštitúcia mohla zorganizovať podľa svojho uváženia a vlastných potrieb. S cieľom pomôcť pri príprave spomínaného dňa prekladáme na nasledujúcich stranách základný návrh, ktorý možno ďalej prispôbiť a upraviť, a ktorý má v zásade charakter liturgického slávenia zameraného na osobné stretnutie s Pánom. Do programu dňa môže byť zahrnutý aj prechod svätou bránou milosrdenstva na danom mieste.

Program dňa má obsahovať tri časti: liturgiu pokánia s individuálnou spoveďou; vzájomnú výmenu skúseností v skupine a eucharistické slávenie.

Na slávenie liturgie pokánia sme pripravili schému, ktorá obsahuje úvod, dve čítania, medzi ktorými je žalm, návrh katechézy na prípravu k spovedi, individuálnu spoveď, pokiaľ možno v rámci liturgického slávenia, aby sa zvýraznil komunitárny rozmer našej cesty viery.

Pre druhú časť programu – vzájomné rozhovory v skupine, sme zostavili niektoré otázky na uľahčenie dialógu. Otázky sa týkajú toho, ako prežívame svoju službu, či už osobne alebo vo vzťahu k iným.

Na eucharistické slávenie sa môže so súhlasom miestneho biskupa použiť omšový formulár „Za dar lásky“, a to vo všedných dňoch, teda okrem nedeľ a slávností, a tiež okrem pondelka, utorka a stredy Veľkého týždňa, v súlade s liturgickými predpismi (porov. *Všeobecné smernice Rímskeho misála*, 374). Je však dobré použiť čítania zo dňa (z pôstneho obdobia), zodpovedajúce duchu liturgického obdobia.

V priloženom materiáli sa nachádza aj modlitba pápeža Františka na Svätý rok milosrdenstva a zoznam skutkov telesného a duchovného milosrdenstva, ktorými sa inšpiruje deň obnovy.

Okrem toho materiál obsahuje aj plagát znázorňujúci Ježiša ako Dobrého pastiera a skutky milosrdenstva. Plagát možno prispôbiť miestnym iniciatívam a preložiť do príslušného jazyka (viď prílohu). Pre ďalšie informácie sa môžete obrátiť priamo na Pápežskú radu *cor unum* (corunum@corunum.va; cath-aid@corunum.va).

MATERIÁL PRE ANIMÁTOROV

©Biblioteca Apostolica Vaticana

Uvedenie do dňa

Slávenie Svätého roku milosrdenstva sa osobitne týka organizácií, ktoré majú v Cirkvi poslanie preukazovať službu (*diakoniu*) lásky. Táto služba je konkrétnym, fyzickým a bezprostredným prejavom milosrdenstva, ktorým sa Pán približuje k ľuďom, miluje ich a slúži im. Pán je prítomný v dejinách sveta práve prostredníctvom nás a našich skutkov.

Je nepochybne milosťou, že sa môžeme zamyslieť nad darom, ktorý neustále dostávame – byť milovaní a môcť milovať – aby sa pre nás nestal samozrejmosťou a aby sme ho nezúžili len na rozmery nášho srdca. „*Boh je väčší ako naše srdce*“ (1 Jn 3, 20) a jeho milosť v nás má za úlohu tento dar rozšíriť, posilniť a urobiť ho materiálным ako je naše telo: konkrétnym gestom, každodenným darom, chlebom, ktorý nás sýti a ktorý ponúkame každý deň svojim blíznym.

Jubileum bolo ako „sobota, úplným odpočinkom pre zem“ (porov. Lv 25, 4).

Zem, ktorá odpočívala v čase jubilejného roka, poukazuje na dve veci:

1) Jubilejný rok je príležitosťou na to, aby sme sa trochu rozlišovali medzi tým, čo robíme pre Božie kráľovstvo a od čoho možno upustiť. Príliš často totiž považujeme všetko za rovnako dôležité a znepokojujeme sa pre dobré, no vôbec nie dôležité veci;

2) Naše konanie pre Kráľovstvo treba priamo zveriť Bohu; máme ho vykonávať horlivo, ale bez strachu či obáv, a tiež bez toho, aby sme zúrivo naháňali čas, ktorého nie je nikdy dost.

V tomto čase modlitby a stretnutia s Pánom chceme nechať naše srdce na chvíľu odpočinúť, vo svetle jeho milosrdenstva, teda jeho lásky a milosti, nanovo pochopiť „pôdu“, ktorú nám zveril na obrábanie.

Rolník vie, že akokoľvek veľa bude pracovať, vzrast dáva Pán (porov. *1 Kor 3,6* nn): tento postoj oddanej dôvery sa stáva ohlasovaním a svedectvom o tom, že dar milosrdenstva predchádza a posilňuje našu službu.

Jubileum je oslavou milosrdenstva, ktoré sa nikdy neunaví, ktoré deň čo deň hľadá nové cesty a nové znamenia ako sa prejavíť, ktoré hľadá tých, čo si myslia, že ho nepotrebujú, alebo že ho nie sú hodní. Sme služobníkmi Boha, ktorý navracia dôstojnosť tým, ktorí ju stratili, pomáha tým, ktorí sú v núdzi, uschopňuje nás milovať a lieči zlomené a zatvrdnuté srdcia. Spomienka na Pánovo milosrdenstvo, ktorú si pri tejto príležitosti chceme obnoviť, dáva nášmu srdcu odpočinok. Pripomína nám totiž, že Boh na nás neustále hľadá a miluje nás, i napriek ľudským hriechom, našim hriechom. Pripomína nám tiež, že aj keď bolo naše pole zničené, On môže dať vzrast dobrému obilju – a to si zo všetkých síl želá. Tým nás robí milosrdnými.

Často sme v našich vzťahoch tvrdí, v našich súdoch prísni, naše hodnotenia nedávajú nádej. Občas nosíme vo svojom vnútri otvorenú či skrytú, no predsa hlbokú nevraživosť: to zvláštne protirečí slovám *pokoj a odpustenie*, ktoré tak často vyslovujeme.

Jubileum je príležitosťou na tichú a hlbokú obnovu našej vnútornej integrity, na oslobodenie sa od viac či menej zastieranej nevraživosti, ktorú nosíme v sebe, aby sme znovu pocítili pokoj, pretože sme hlboko milovaní Láskou, ktorá je oveľa väčšia než akékoľvek sklamanie, závisť, frustrácia, nespravodlivosť, ktoré sme domnelo alebo naozaj zakúsili.

Srdce odpočíva a rozširuje sa: tým, že je milované a odpúšťa sa mu, aj ono dokáže odpúšťať. Stávame sa veľkodušnými, a preto pokojnými.

Srdce odpočíva tak, že hoci sa snažíme byť aktívni, necítíme sa ako hlavní protagonisti, lebo dokážeme nechať pôsobiť Boha, dokážeme rozlišovať, objavovať a kontemplovať to, čo urobil ešte pred nami a niekedy i bez nás.

Radi by sme pokračovali v našej službe so zápalom, no zároveň sa usilujeme o to, aby sme sa videli ako malé, maličké znamenie lásky a oveľa väčšieho diela, ktoré pôsobí v Kristovi a ktoré pôsobilo v miliónoch osôb, v stovkách národov, ako znamenie prítomnosti oveľa väčšej lásky.

Prosme o milosť, aby tento čas duchovnej obnovy a modlitby prispel k tomu, aby sme si oslobodili srdce a myseľ od malichernosti, zvyškov nenávisti, odplaty či rozdelenia; aby sme lepšie dokázali vidieť dielo Ducha Svätého vo veľkých i malých veciach, v našich blízkych – zvlášť v maličkých a v jednoduchej, ľudovej, tichej svätosti, ktorá nás obklopuje zakaždým, keď slúžime chudobným.

I. časť: liturgia pokánia

Čítania zo Svätého písma

PRVÉ ČÍTANIE

Ženie nás Kristova láska

Čítanie z Druhého listu svätého apoštola Pavla Korint'anom

(5, 14–24)

Bratia, lebo nás ženie Kristova láska, keď si uvedomíme, že ak jeden zomrel za všetkých, teda všetci zomreli. A zomrel za všetkých, aby aj tí, čo žijú, už nežili pre seba, ale pre toho, ktorý za nich zomrel a vstal z mŕtvych. Preto odteraz nepoznáme nikoho podľa tela. A ak sme aj poznali Krista podľa tela, teraz už nepoznáme. Kto je teda v Kristovi, je novým stvorením. Staré sa pominulo a nastalo nové.

Ale to všetko je od Boha, ktorý nás skrze Krista zmieril so sebou a zveril nám službu zmierenia. Veď v Kristovi Boh zmieril svet so sebou a nepočítal ľuďom ich hriechy. A nám odovzdal slovo zmierenia. Sme teda Kristovými vyslancami a akoby Boh napomínal skrze nás. V Kristovom mene prosíme: Zmierte sa s Bohom! Toho, ktorý nepoznal hriech, za nás urobil hriechom, aby sme sa v ňom stali Božou spravodlivosťou.

Počuli sme Božie slovo.

Žalm 102 (103)

R): Milostivý a milostivý je Pán

Dobroreč, duša moja, Pánovi
a celé moje vnútro jeho menu svätému.
Dobroreč, duša moja, Pánovi
a nezabúdaj na jeho dobrodenia.

Veď on ti odpúšťa všetky neprávosti,
on lieči všetky tvoje neduhy;
on vykupuje tvoj život zo záhuby,
on ťa venčí milosrdenstvom a milosťou;
on naplňuje dobrodeniami tvoje roky,
preto sa ti mladosť obnovuje ako orlovi.

Milostivý a milosrdný je Pán,
zhovievavý a dobrotivý nesmierne.
Nevyčíta nám ustavične naše chyby,
ani sa nehnevá naveky.
Nezaobchodí s nami podľa našich hriechov,
ani nám neodpláca podľa našich neprávostí.

Lebo ako vysoko je nebo od zeme,
také veľké je jeho zľutovanie voči tým, čo sa ho boja.
Ako je vzdialený východ od západu,
tak vzd'ahuje od nás našu nepravosť.
Ako sa otec zmilúva nad deťmi,
tak sa Pán zmilúva nad tými, čo sa ho boja.

EVANJELIUM

Čo ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili

✠ Čítanie zo svätého evanjelia podľa Matúša

(25, 31-46)

V tom čase Ježiš povedal: „Až príde Syn človeka vo svojej sláve a s ním všetci anjeli, zasadne na trón svojej slávy. Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy a on oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeľuje ovce od capov. Ovce si postaví sprava a capov zľava. Potom Kráľ povie tým, čo budú po jeho pravici: »Podťe, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som pocestný a pritúlili ste ma; bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne.« Vtedy mu spravodliví povedia: »Pane, a kedy sme ťa videli hladného a nakrmili sme ťa, alebo smädného a dali sme ti piť? Kedy sme ťa videli ako pocestného a pritúlili sme ťa, alebo nahého a priodeli sme ťa? Kedy sme ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme k tebe?« Kráľ im odpovie: »Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.« Potom povie aj tým, čo budú zľava: »Odídte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablovej a jeho anjelom! Lebo som bol hladný, a nedali ste mi jesť; bol som smädný, a nedali ste mi piť; bol som pocestný, a nepritúlili ste ma; bol som nahý, a nepriodeli ste ma; bol som chorý a vo väzení, a nenavštívili ste ma.« Vtedy mu aj oni povedia: »Pane, a kedy sme ťa videli hladného alebo smädného, alebo ako pocestného, alebo nahého, alebo chorého, alebo vo väzení, a neposlúžili sme ti?« Vtedy im on odpovie: »Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili.« A pôjdu títo do večného trápenia, kým spravodliví do večného života.“

Počuli sme slovo Pánovo.

Podnety na uvažovanie

Ako nám hovorí sv. Pavol, nielen služba milosrdnej lásky, ale celý náš život nadobúda formu Kristovej smrti, pretože už nežijeme pre seba, ale pre toho, ktorý za nás zomrel a vstal z mŕtvych. Milosrdenstvo sa prejavuje ako dar a obeta seba samého, ktoré sú potrebné, aby druhí mali život, podobne, ako to bolo u Krista. Boh sám je nevyčerateľným sebadarováním, ktoré neustále dáva život: preto môže Písmo tvrdiť, že Boh „je láska“ (1 Jn 4, 8).

Starý zákon používa na vyjadrenie Božieho milosrdenstva dva výrazy. Prvým je *chesed*, čo znamená nežnosť preniknutú vernosťou, ktorá sa prejavuje v udalostiach, ktoré riadi Boh, a konkrétne v tom jeho konaní, ktorým začínajú a prebiehajú dejiny: teda v stvorení, vo vyslobodení a v jeho zjavení sa ako prozreteľnosti (porov. Žalm 136,1.5.7.10-12.25-26).

Ďalším výrazom je sloveso *racham* (od slova *rechem*), čo zodpovedá orgánu, ktorý je schopný dávať život – *ženské lono, maternica* (porov. Ex 34, 5-7). Ide o termín, ktorý spája Božie konanie s lonom, teda miestom, v ktorom sa utkáva telo a rastie život ľudskej bytosti. V tomto zmysle sa milosrdenstvo chápe ako aktivita, ktorá obnovuje a nanovo tvorí.

Keď prežívame takéto milosrdenstvo znamená to, že dostávame milosť byť neustále nanovo utváraný, obnovovaný: ako hovorí Pavol, staré sa pominulo a nastalo nové.

Milosrdenstvo – dávané a prijímané – nenecháva nič také, ako bolo doteraz, ale všetko robí nové. Apoštol nazýva tento neustále nanovo obnovovaný vzťah medzi Bohom a nami „zmierením“. Neexistuje v našom živote skutočnosť, ktorá by nebola premenená, ak ju prežívame s Pánom. Milosť Svätého roku spočíva v tom, že je znovu možné toto zmierenie, a to s pomocou Božieho milosrdného pôsobenia, ktoré sa dotýka všetkých oblastí nášho života, vnútorných i vonkajších; konkrétnych vzťahov s členmi našich rodín, našich spoločenstiev, vzťahov s chudobnými na tele i na duchu,

prežívania nespravodlivostí, ktoré zakusujeme (a ktoré je potrebné odpustiť), alebo ktoré sme my spôsobili (za ktoré treba prosiť o odpustenie) a tiež vzťahov s tými, ktorým sme každý deň nablízku.

„Keď sa vnútorný život uzavrie do vlastných záujmov, nezostane v ňom miesto pre druhých, chudobní tam už nemajú priestor, Boží hlas nepočuť, ustane sladká radosť z jeho lásky, vyhasne entuziazmus pre konanie dobra. Aj veriacim hrozí vážne a trvalé riziko. Mnohí mu prepadnú a premenia sa na hnevliivých, nespokojných ľudí bez života. Toto nie je cesta plného a hodnotného života; toto nie je Božia vôľa pre nás; toto nie je život v Duchu, ktorý vyviera zo srdca vzkrieseného Krista. (*Evangelii gaudium*, 2).

Aby sme sa vyhli riziku, že zredukujeme milosrdenstvo na pekný a ušľachtilý, avšak len nemateriálny a vnútorný pocit, sme pozvaní obrátiť sa k opravdivému milosrdenstvu, ktoré dokáže neustále tvoriť a obnovovať život. Božský akt stvorenia z ničoho – skrze lásku – možno v istom zmysle chápať ako pokračujúci v skutkoch milosrdenstva, o ktorých hovorí Ježiš v evanjeliu. Okrem pocitu prijatia alebo vnútorného spolucítenia, ide predovšetkým o to, aby sme si nechali formovať naše srdce, konajúc skutky, ktoré v evanjeliách chápeme ako prejav Ježišovho súcitu (*Mt* 9, 36 n; 14, 14; 15, 32; *Mk* 1, 41; *Lk* 7, 13).

Svätý rok milosrdenstva môžeme prežiť s úžitkom, keď sa zmierime s Kristom a znova mu dáme miesto v našom živote, prosiac ho o milosť jeho milosrdenstva, ktorej dovolíme, aby pôsobila ako prameň novosti.

Vďaka svojmu zmŕtvychvstaniu nie je Ježiš len postavou minulosti, ale je naším súčasníkom. Je prítomný tu a teraz v svojom konkrétnom človečenstve, veď on sám učil, že ho môžeme spoznať v „jeho najmenších bratoch“ (*Mt* 25, 40.45) Tento výraz sa vzťahuje predovšetkým na Cirkev – ktorá je jeho tajomným telom – ale aj na chudobných, teda na všetkých tých, ktorí sa nachádzajú v núdzi, a všeobecne na tých, ktorým sme blížnymi. Pre koho sme dnes povolání byť blížnymi?

Vo svojom tohoročnom *Posolstve na Pôstne obdobie*, citujúc bulu *Misericordiae vultus*, pápež zdôraznil, že skutky milosrdenstva „nám pripomínajú, že viera sa prejavuje v konkrétnych každodenných skutkoch, ktorých cieľom je pomôcť nášmu blížnemu na tele i na duchu: dať sa mu najesť, navštíviť ho, utešiť a poučiť. [...] V chudobnom sa totiž Kristovo telo stáva znova viditeľným, ako telo zmučené, doráňané, bičované, vyhladnuté, na úteku... aby sme ho spoznali, dotýkali sa ho a starali sa oň“ (*MV*, 3). A len keď konáme v láske, môžeme spoznať Božiu pravdu: „Každý, kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha, lebo Boh je láska“ (*I Jn* 4, 7.8). „Je to láska, ktorá nielen tvorí dobro, ale dáva účasť aj na samom živote Boha: Otca i Syna i Ducha Svätého. Lebo kto miluje, ten chce darovať seba samého“ (*Dives in misericordia*, 7). Úryvok z Matúšovho evanjelia, ktorý je inšpiráciou pre skutky milosrdenstva, je zároveň jasným zrkadlom pre naše spytovanie svedomia a naše obrátenie: či sme spoznali Krista a milovali ho v bratovi v núdzi.

Je dôležité, aby naše skutky telesného a duchovného milosrdenstva jasne vyjadrovali živú nádej, ktorú zdôvodňujú, a pevnú vieru, o ktorú sa opierajú. Tieto skutky totiž nachádzajú svoju pôvodnú štruktúru v trojičnej láske a svoj prameň a vzor v Kristovom úplnom sebaobetovaní.

Bez tohto vnútorného svetla by boli skutky milosrdenstva len oporou na neistej ceste, no neumožňovali by nám otvoriť sa pre prijatie daru stať sa novým stvorením: boli by len chvíľkovou útechou, a nie zmysluplným proroctvom.

II. Časť: vzájomná výmena skúseností v skupine

Otázky pre prácu v skupinách

1. Ako môžeme pomôcť jeden druhému v tom, aby sme sa nanovo sústredili na tajomstvo Kristovej lásky a smrti, ktorá nám umožňuje zrodenie do nového života a uschopňuje nás prijať a darovať milosrdenstvo, keď čelíme strachu zo smrti?
2. Ktoré najväčšie prekážky zakusujeme, keď sa chceme pripodobniť milosrdnej láske, akú kontemplujeme v Ježišovi Kristovi? Aké obavy nám bránia v tom, aby sme ju darovali?
3. Ktorým zo skutkov telesného či duchovného milosrdenstva sa zoči-voči nalievavým potrebám viac bránime, alebo sme menej ochotní ich konať?
4. Akému zmiereniu, potrebnému pre náš život v Kristovi, nedovoľujeme či dokonca bránime, aby sa uskutočnilo?
5. Ako môžeme obnoviť našu službu milosrdnej lásky vo svetle Kristovho milosrdenstva, ktoré je živou jednotou pravdy a lásky?

III. časť: eucharistické slávenie

Svätá omša

[Všade tam, kde je to možné a vhodné, nech sa slávi Eucharistia v tom chráme, ktorý má svätú bránu, a nech sa prejde v procesii cez túto bránu. Treba vziať čítania zo dňa a použiť omšový formulár „Za dar lásky“ – ak nie je stanovené inak.]

OMŠOVÝ FORMULÁR – ZA DAR LÁSKY

Úvodný spev

Pán hovorí: Odstránim z vášho tela srdce kamenné
a dám vám srdce jemnocitné.
Vložím do vás svojho Ducha,
a budete mojim ľuďom a ja budem vašim Bohom.

Ez 36, 26-28

Modlitba dňa

Všemohúci Bože, zošli nám Ducha Svätého *
a zapál naše srdce ohňom svojej lásky, –
aby sme vždy zmýšľali a konali, ako sa tebe páči,
a úprimne ťa milovali v našich bratoch a sestrách.
Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna,
ktorý je Boh a s tebou žije a kraluje
v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.

Nad obetnými darmi

Pane a Bože náš, *
milostivo posväť tieto obetné dary
a s nimi prijmi aj našu duchovnú obeť, –
aby sme tvojou láskou milovali všetkých ľudí.
Skrze Krista, nášho Pána.

Spev na prijímanie

Teraz zostáva viera, nádej a láska, tieto tri
no najväčšia z nich je láska.

I Kor 13,13

Po prijímaní

Dobrotivý Otče, *
nasýtil si nás z toho istého Chleba,
ktorý v nás rozmnožuje božský život; –
naplň nás milosťou Ducha Svätého
a čistou radosťou, pramenicou z dokonalej lásky.
Skrze Krista, nášho Pána.

Modlitba pápeža Františka na Svätý rok milosrdenstva

*Pane Ježišu Kriste,
ty si nás učil, aby sme boli milosrdní ako nebeský Otec,
a povedal si nám, že kto vidí teba, vidí jeho.
Ukáž nám svoju tvár a budeme spasení.
Tvoj pohľad plný lásky oslobodil Zacheja a Matúša z
otroctva peňazí;
cudzoložnicu a Magdalénu od hľadania šťastia iba v
stvorení;
dojal Petra k slzám po zrade
a zaistil raj kajúcemu lotrovi.
Daj nám tak počúvať slová, ktoré si povedal Samaritánke,
akoby si ich hovoril každému z nás: „Keby si poznala Boží
dar.”*

*Ty si viditeľnou tvárou neviditeľného Otca,
Boha, ktorý prejavuje svoju všemohúcnosť
najmä cez odpustenie a milosrdenstvo:
daj, aby Cirkev bola vo svete viditeľnou tvárou teba, svojho Pána,
vzkrieseného a osláveného.
Príal si si, aby tvoji služobníci boli tiež zaodetí slabosťou,
a mali tak správne spolucítenie s tými, čo sú v nevedomosti a omyle:
daj, aby sa každý, kto za niektorým z nich príde, cítil očakávaný,
milovaný a zahrnutý Božím odpustením.*

*Zošli svojho Ducha a všetkých nás posväť jeho pomazaním,
aby jubileum milosrdenstva bolo rokom Pánovej milosti
a aby tvoja Cirkev mohla s novým nadšením
prinášať chudobným dobrú zvesť,
zajatým a utláčaným zvestovať slobodu
a slepým prinavrátiť zrak.*

*Na príhovor Panny Márie, Matky milosrdenstva, prosíme o to teba,
ktorý žiješ a kraluješ s Otcom a Duchom Svätým na veky vekov.*

Amen.

Skutky milosrdenstva

Skutky milosrdenstva sú dobročinné skutky, ktorými pomáhame svojmu blížnemu v jeho telesných a duchovných potrebách.

Poučovať, radiť, potešovať, posilňovať sú skutky duchovného milosrdenstva takisto ako odpúšťať a trpezlivo znášať.

Skutky telesného milosrdenstva sú najmä tieto: nasýtiť hladných, ujímať sa ľuďi bez prístrešia, obliekať otrhaných, navštevovať chorých a väzňov, pochovávať mŕtvych.

(Katechizmus Katolíckej cirkvi, 2447)

SKUTKY TELESNÉHO MILOSRDENSTVA

1. Dávať jesť hladným.
2. Dávať piť smädným.
3. Prichýliť pocestných.
4. Odievať nahých.
5. Navštevovať chorých.
6. Poskytovať pomoc väzňom.
7. Pochovávať mŕtvych.

SKUTKY DUCHOVNÉHO MILOSRDENSTVA

1. Napomínať hriešnikov.
2. Poučať nevedomých.
3. Dobre radiť pochybujúcim.
4. Tešiť zarmútených.
5. Trpezlivo znášať krivdu.
6. Odpúšťať ubližujúcim.
7. Modliť sa za živých a mŕtvych.